

Echo

NSPV - SNPS - NGPS

LUIK 6 NOVEMBER 2019

ALLES (VER)GAAT GOED!
AFLEVERING 3

<https://www.facebook.com/nspvsnpnsgps/>

https://twitter.com/nspv_snps/

<https://www.instagram.com/nspvsnpnsgps/>

DRIEMAANDELIJKS
TIJDSCHRIFT
DECEMBER
2019

NR.733

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

2019-2020

Als nationale voorzitter heb ik de eer u allemaal, in naam van onze vereniging de allerbeste wensen over te maken voor het jaar 2020. Wij wensen u en uw naasten niets dan goeds.

Een terugblik op 2019 geven is een schier onbegonnen opgave. Onze vakbond heeft hoogdagen gekend en is in 2019 ook door een diep dal gegaan. De dynamiek van een vereniging?

Het nieuwe jaar was nog maar net begonnen en iedereen keerde terug van prettige eindejaarsfeesten toen we de boodschap kregen dat het NSPV Vzw niet langer representatief zou zijn. Dit resulteerde in een ernstig verweer vanuit onze hoek en bij Arrest van de Raad van State werd het NSPV-vzw in haar gelijk gesteld.

Het NSPV Vzw is een politievakbond die vandaag immers niet meer weg te denken is uit het politielandschap. Onze apolitieke houding en onze expertise zorgen ervoor dat we een ernstige sociale partner zijn. Onze afgevaardigden, op elk niveau, elk binnen zijn of haar bevoegdheidsgebied staan er elke dag. En laten we vooral onze medewerkers niet vergeten op het nationaal bureel. Een sterk en hecht team met een berg aan expertise.

Een vereniging met zo vele leden binnen alle geledingen van de politie, dat spreekt toch tot de verbeelding. Wij pretenderen niet de grootste te zijn, de beste, de meest kleurvolle; neen wij pretenderen dat wij er elke dag staan om uw belangen te verdedigen. Wij pretenderen dat onze mandatarissen uit het juist hout gesneden zijn, uit de juiste klei gemodelleerd om de belangen van onze leden en het collectief belang op een gezonde manier met elkaar te verzoenen. Als vereniging leven wij in een maatschappelijke realiteit. In een maatschappij die voortdurend in verandering is, een maatschappij die op zoek

is naar zichzelf, naar de uitdagingen van deze eeuw. Hoe moet onze maatschappij om gaan met de toenemende migratiestroom, met de plotse en drastische invloed van vreemde culturen, met de toenemende roep naar polarisering, met de steeds drierster wordende vormen van extreem geweld, met de roep naar meer ecologisch inzicht en verantwoordelijkheid?

Onnodig u uit te leggen dat onze staatsmannen voor haast onmogelijke uitdagingen staan. Geld, er moet veel geld gevonden worden. De reactie op deze stelling van vele burgers lijkt haast op toestanden net voor de Franse Revolutie. Maar waar zijn de idealen van “vrijheid, gelijkheid en broederlijkheid”, gebleven in onze steeds meer verzuurde maatschappij?

En heeft deze tijdsgeest een invloed op ons dagelijks werk als dienaars van de wet? Uit de trieste verhalen die we elke dag mogen horen blijkt dat wel. Elke dag zijn politiemedewerkers het slachtoffer van geweld in al haar vormen, onbetamelijke opmerkingen, beledigingen, slagen en verwondingen, tot zelfs het gebruik van vuurwapens tegen gezagsdragers.

Op 6 November 2019 heeft het NSPV het initiatief genomen om in Luik eer te betuigen aan de gewonde en overleden collega's maar ook om een duidelijke boodschap te geven. Wij zeggen NEEN aan het geweld tegen politieambtenaren. Er kwam reactie vanuit politieke hoek en vanuit de rechterlijke wereld. Vele beleidsmensen hebben hun steun uitgesproken tegenover onze actie.

Hebben we altijd onmiddellijk resultaat met onze acties? Neen dat geloven is echt wel naïef. Maar door aanhoudend binnen elk denkbaar forum onze boodschap te brengen, komt er wel iets in beweging. Het moderne vakbondswerk is een werk van lange adem, van argumentatie en van

cijfers. De statistiek en het economisch denken heeft haar intrede gevonden, zelfs in onze politiek. Dit betekent dat het ouderwetse straatssyndicalisme zeker nog haar invloed heeft, maar dat een dossier meer dan ooit beslecht wordt aan de onderhandelingstafel. Dat vraagt veel expertise van onze medewerkers.

Maar de oude slogan van het NSPV, "samen sterk" heeft tot op vandaag haar glans niet verloren. Alleen maar door samen te houden, elkaar te helpen en te ondersteunen, kunnen we ervoor zorgen dat de belangen van onze leden worden behartigd.

Wij zijn ongetwijfeld solidair met u, blijf solidair met ons.

Carlo Médo

Nationaal voorzitter

Algemene vergadering NSPV, Nationaal

**27 maart 2020 om 08.30u.
Technopolis, Technologielaan 1, 2800 Mechelen**

SYNDICALE ECHO Colofon

De 'ECHO' is het trimestriële tijdschrift van de vzw NSPV. Niet-leden en geïnteresseerden kunnen intekenen op een jaarabonnement door het storten van € 77 op rekeningnummer BE06 3101 1451 1822 van het NSPV.

De adresgegevens worden behandeld in overeenstemming met de Wet op de Privacy (Wet 08/12/1992).

Verantwoordelijke uitgever:
Carlo Médo
Lay-out - Eindredactie:
Joen Franck

Romboutsstraat 1/011
1932 Zaventem
T 02 644 65 00
www.nspv.be

Gelet Art. 29 van de wet 24 maart 1999 bedraagt de bijdrage voor actieve personeelsleden vanaf 1/1/2020:

- €162,00 (jaarlijkse bijdrage)
- €13,50€ (maandelijks bijdrage)

HET HUMEUR van de NATIONAAL SECRETARIS

ROTTIJDEN VOOR DE FLIKKEN

Rotweer? rottijsden?... ja... maar het is nu eenmaal winter, kan je zeggen. Dat klopt. Maar ik wil het hier niet hebben over de rijm of de grijze lucht. Voor mij gaat het veeleer over de herhaalde aanvallen op de politie, zowel door onze tegenstanders of onze “natuurlijke vijanden”, als door diegenen, de regelgevende instanties, die ons zouden moeten verdedigen.

Op woensdag 6 november kwamen we in Luik met enkele honderden samen om te zeggen dat we ‘genoeg hadden van het geweld tegen de politie’, om te zeggen hoezeer we verwachtten dat justitie de wetten strikt zou toepassen tegen de daders van dit geweld. Wij riepen op tot een samenleving met een terugkeer naar de waarden die onze democratie en onze rechtsstaat vorm hebben gegeven!

We herinnerden ons allemaal (of toch bijna allemaal) dat “meer blauw op straat” zoals de politiek het wilde, een mislukking is. Niet omdat de politie faalt. Neen. Omdat onze politieke besluitvormers hebben gefaald in hun opdracht. Omdat zij, vrijwillig en gedurende meerdere jaren, te weinig geld hebben uitgetrokken voor politie maar ook voor justitie.

Omdat, zoals we al lang zeggen, de federale politie failliet is en haar taken niet meer kan uitvoeren. Omdat de lokale politiezones bij gebrek aan voldoende financiële middelen werken met volledig achterhaalde normen. En dit geldt zelfs in de zones die het minst in moeilijkheden verkeren en waar de “zenhouding” met een kader dat voor 98% gevuld is, geveinsd wordt. Want als de lokale inspecteurs moeten afwijken van hun primaire taken en een groot aantal andere taken moeten opnemen, dan is de vaststelling heel eenvoudig: er is een tekort aan personeel!

De belangrijkste motivatie voor de politiehervorming, de ‘community policing’, is een mislukking!

Onze politici kunnen paraderen of excuses blijven zoeken, hun staat van dienst is inderdaad een verbluffende mislukking wat de geïntegreerde politie en haar werking betreft. Alle partijen bij elkaar en over de verschillende legislaturen heen. In een regulier bedrijf, dames en heren politici, dan kreeg u uw ‘C4’. En dit zonder compensatie of comfortabele overstap naar de Europese instellingen!

Laten we het even over de Europese instellingen hebben. Ze roepen de burgers op tot burgerlijke ongehoorzaamheid. Lekker gemakkelijk, als je comfortabel in die instellingen zit, zo dichtbij en zo ver weg. Maar het is vooral onverantwoordelijk en zeer laf om de burgers op te roepen om als kanonnenvoer te dienen als je onder de parlementaire immuniteit valt!

Zoals de Korpschef van de Luikse politie ons er onlangs aan herinnerde, zijn wij politieagenten, altijd verliezers tijdens een demonstratie. Ofwel grijpen we niet in en geeft de overheid ons de schuld omdat de wanorde op straat is gekomen. Of we grijpen in en worden dan de daders van ondraaglijk geweld tegen vreedzame demonstranten. En de overheid verwijt ons dit ook omdat de kiezers reageren.

In mijn laatste update was ik blij met de tenuitvoerlegging van het sectorakkoord en de voordelen die dit zou hebben voor de financiën van het personeel.

Helaas.... het was zonder rekening te houden met de ijver van sommige van onze burgemeesters, waaronder die van de Brusselse gemeenten, en hun beroep bij de Raad van State.

Zij zouden dus niet zijn geraadpleegd of zelfs niet op de hoogte zijn geweest van dit sectorakkoord!

Zoals ik me herinner, waren de vertegenwoordigers van de Vaste Commissie van de Lokale Politie aanwezig tijdens deze twee jaar van discussies die nodig waren om het akkoord rond te krijgen! Zij zouden de Korpschefs niet op de hoogte hebben gebracht en deze laatsten zouden geen woord hebben gezegd over dit alles tegen de burgemeesters!? Of zouden de burgemeesters de voorbije drie jaar misschien op een andere planeet hebben gewoond...? Persoonlijk denk ik dat zij denken dat we id...ten zijn!

Een klein gebaar, na zeventien lange jaren zonder salarisverhoging, was dit te veel gevraagd? Blijkbaar wel. We zullen het onthouden!

Dit gezegd zijnde, kunnen we de bezorgdheid begrijpen. Het geld dat jaren geleden geïnvesteerd werd in een intercommunale die (maar al te zeer?) bekend staat als "PUBLIFIN" (nu ENODIA) of haar "dochters" is min of meer verdwenen. Niet voor iedereen. Een klein financieel genie, met de goede raad van "Papa" uit Luik, zorgde met enkele vrienden hiervoor. Vlak voor de neus van al deze zogenaamde politieke specialisten. Het zou belachelijk zijn als dit geen overheidsgeld was. Misbruikt voor privébelangen, met medeweten van alle partijen, wat ze vandaag de dag ook mogen beweren.

Dus beste mensen, stel je eens voor dat deze politieagenten die, in zo'n moeilijke tijd voor iedereen, dit durven te vragen!

Welja, dames en heren politici, we durven dit te vragen. Vragen en aan de kaak stellen. Uw fouten hekelen die de politie in een rampzalige situatie hebben gebracht.

Uw gebrek aan politieke moed hekelen. Uw uiterst riskante beheer hekelen.

En ja, na meer dan zeventien jaar te hebben gewacht, durven we te vragen waar we recht op hebben!

En ja, we durven de aanvraag en financiering van de NAVAP voor onze anciens te vragen!

En ja, we durven van degenen die beweren "politieke leiders" te zijn, te eisen dat ze ophouden hun verantwoordelijkheden te ontlopen en dat ze eindelijk in actie komen om diegenen te verdedigen die de samenleving elke dag verdedigen.

« Un pays sans police est un grand navire sans boussole et sans gouvernail. »

(Een land zonder politie is zoals een groot schip zonder kompas en roer)

Alexandre Dumas père, Les Mohicans de Paris, 1854

Thierry Belin – Nationaal secretaris

De verergerings- of overlijdensbijslag TEN GUNSTE VAN de personeelsleden van de politiediensten.

Nieuwe regelgeving inzake arbeidsongevallen, meer bepaald met betrekking tot het recht op een verergerings- of een overlijdensbijslag voor elk arbeidsongeval dat zich vanaf 2006 voordoet - Koninklijk Besluit van 22 september 2019.

Zoals wij u in juni laatstleden in onze Echo 731 meldden, helpt het NSPV u, wanneer u het slachtoffer bent van een arbeidsongeval en u voor de gerechtelijk geneeskundige dienst moet verschijnen, via haar juridische dienst door voor u op hun kosten een deskundige arts aan te stellen om ervoor te zorgen dat uw belangen zo goed mogelijk behartigd worden. Wees u ervan bewust, beste leden, dat in het kader van een verergeringsprocedure, uw syndicaat er nog steeds is om u bij te staan tijdens alle administratieve of medische procedures.

Het Koninklijk Besluit van 30 maart 2001 betreffende de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, en meer bepaald artikel X.III.30bis, informeert ons meer over de procedure die ingevoerd werd om deze verergeringsbijslag te verkrijgen.

Het verzoek moet worden gedaan door het personeelslid dat het slachtoffer geworden is van een arbeidsongeval en wiens gezondheidstoestand als gevolg van dat ongeval verergert na de herzieningsperiode van drie jaar.

Om ontvankelijk te zijn, moet het percentage blijvende arbeidsongeschiktheid na deze verergering ten minste 10% bedragen en moet het arbeidsongeval zich na 31 december 2005 hebben voorgedaan.

Het verzoek moet bij de overheid worden ingediend bij aangetekende brief. Dit verzoek moet ten minste vergezeld zijn van een omstandig geneeskundig verslag.

Binnen drie maanden na het verzoek wordt het personeelslid voor onderzoek opgeroepen bij de gerechtelijk geneeskundige dienst.

Net als in de procedure met betrekking tot een arbeidsongeval, heeft het slachtoffer, als hij het niet eens kan worden met de Medex-beslissing, 30 dagen de tijd om daartegen in beroep te gaan. Daartoe stelt hij de organisatie per aangetekende brief in kennis van het meningsverschil. Het personeelslid wordt vervolgens voor de beroepskamer van de gerechtelijk geneeskundige dienst gebracht.

De in eerste aanleg of na afloop van de beroepsprocedure te nemen beslissing wordt toegezonden aan de bevoegde overheid, die de beslissing officieel vaststelt en het slachtoffer per aangetekend schrijven in kennis stelt van de beslissing.

De verergeringsbijslag is verschuldigd vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de aanvraag en wordt tegelijk met het pensioen betaald.

Indien het personeelslid als gevolg van de verergering een beroep moet doen op een derde om hem/haar te helpen, heeft het slachtoffer recht op een aanvullende vergoeding voor regelmatige bijstand. Wees echter voorzichtig, het percentage blijvende ongeschiktheid moet na de verergering minimaal 16% bedragen.

Het Koninklijk Besluit van 22 september 2019 voorziet ook in de mogelijkheid om een overlijdensuitkering uit te keren aan de familieleden van het personeelslid dat na de herzieningsperiode van drie jaar is overleden ten gevolge van het arbeidsongeval. Het is aan de nabestaanden van het slachtoffer om te rechtvaardigen dat het overlijden te wijten is aan het arbeidsongeval.

Tot slot, als u na het lezen van dit artikel bezorgd bent over deze nieuwe wetgeving, aarzel dan niet om een verzoek tot juridische bijstand in te dienen bij uw syndicaat, dat alles in het werk zal stellen om uw belangen te verdedigen.

**Download het formulier
Rechtsbijstand
Scan de QR-code
of ga via de link:**

<https://nspv.be/go/rb>

Verkiezingskoorts binnen het NSPV

U zal het waarschijnlijk wel al opgevangen hebben maar langzaamaan gaat het NSPV in verkiezingsmodus. Betekent dit dat we minder actief zullen zijn in het werkveld? Neen uiteraard niet.

Maar zoals het een democratische vereniging betaamt en conform onze statuten en Reglement van inwendige orde, worden om de vijf jaar binnen de verschillende geledingen van onze vereniging, verkiezingen georganiseerd.

Zoals u wellicht weet is onze politievakbond niet onderworpen aan de regels van de sociale verkiezingen zoals die plaats hebben binnen de privésector.

Maar onze vereniging vindt het belangrijk om op geijkte tijdstippen stil te staan en de vereniging en haar werking in vraag te stellen. Tevens worden volgens de regels van een getrapte democratie de verschillende beleidsorganen binnen de vereniging verkozen.

Dus de komende maanden worden druk voor het NSPV; zowel op niveau van de provinciale raden alsook op afdelingsniveau zullen interne verkiezingen georganiseerd worden. Er zal druk gedebatteerd worden, welke kandidaat het best geplaatst is om deze of gene functie op te nemen.

Vermits het NSPV een vereniging zonder winstoogmerk is, is het hoogste orgaan de Algemene Vergadering. Deze Algemene Vergadering zal eind maart de mandatarissen van onze vereniging bevestigen die deel zullen uitmaken van de Raad van Bestuur van onze VZW. Deze mandatarissen zullen eerder moeten verkozen zijn als provinciaal voorzitter van hun provincie.

Tevens zal de Algemene Vergadering over gaan tot het verkiezen van de voorzitters van de gepensioneerden, zowel voor het Franstalig als het Nederlandstalig landsgedeelte.

En finaal zal de Algemene Vergadering een Nationale Voorzitter verkiezen die de vereniging zal leiden en de Raad van bestuur zal voor zitten.

Het NSPV is zeer gesteld op deze manier van werken. Het geeft onmiddellijk en duidelijk inspraak aan de verschillende geledingen binnen onze organisatie. De verkozen mandaathouders krijgen dan ook een duidelijk draagvlak. Dat geldt ook voor het beleid van de nationale voorzitter.

Heel vaak wordt gesteld dat vakbonden maar een bende ongeregeld is dat enkel van op zelf geplaatste barricaden staat te roepen. Niets is minder waar.

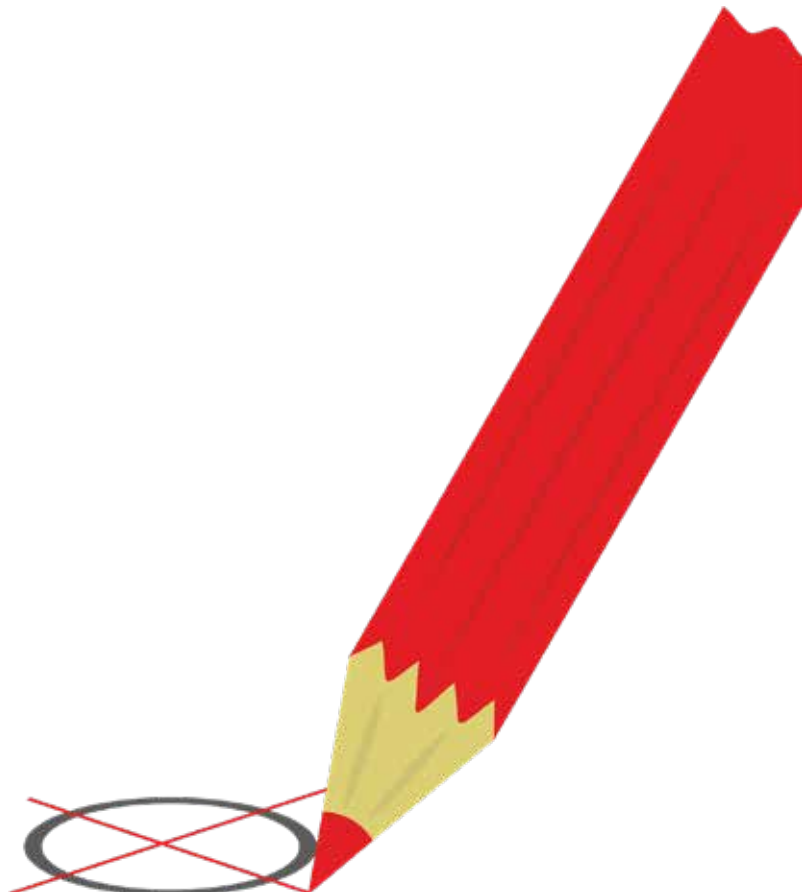
Het NSPV VZW is een vakbond, maar ook een drukingsgroep, die door sociale actie het lot van haar leden tracht te verbeteren. Om dat te kunnen doen, hebben we mensen nodig die met kennis van zaken kunnen debatteren, die verbaal en communicatief sterk staan, maar die ook genoeg afstand kunnen nemen van een dossier om het brede plaatje te bekijken. Maar die ook de nodige argumentatie kunnen opbouwen om de doelstellingen van onze vakbond te bereiken.

Ik heb het ooit al gezegd, vakbondswerk is niet voor doetjes. Het vraagt toewijding en discipline.

Daarom wordt in onze vereniging alleen maar gekozen voor de beste kandidaten op de beste posities. En dit met maar één doel voor ogen. Om er te staan als politievakbond en om onze leden de nodige service te verlenen waar ze recht op hebben. Verkiezingskoorts? Of op weg naar nieuwe kansen om onze vereniging nog sterker te maken?

Carlo Médo

Nationaal voorzitter

LUIK 6 NOVEMBER 2019

Beste vrienden, beste collega's,

Dank u voor uw aanwezigheid op dit symbolische plein voor het Luikse volk, dank u voor uw solidariteit met onze collega's. Dank aan onze collega's van de militaire unie van de CGPM, dank aan onze collega's van de Nationale Unie van overheidsdiensten, dank aan u allen, collega's, vrienden of gewone burgers die zich vandaag bij ons hebben aangesloten.

Ik wil ook graag mijn waardering uitspreken voor de gemeente Luik en de verschillende chefs van het korps en diensthoofden voor hun steun aan onze actie en de faciliteiten die zij hun personeel hebben gegeven zodat degenen die dat wensten aanwezig kunnen zijn.

Primo, Soraya, Lucile, Amaury, Maxime, Maxime,

Dit zijn voornamen die in onze gedachten weerklank vinden. En dat herinnert ons aan moeilijke tijden.

Achter deze voornamen staan elke dag collega's, mensen, die opstaan om de veiligheid van hun medeburgers te waarborgen. Achter deze namen staan families. Die nu gekneusd zijn. Er is een man, vrouw, kinderen, ouders... die rouwen om hun geliefde die met zijn leven heeft betaald voor zijn inzet voor anderen, of die vecht in groot lijden.

Hoeveel voornamen moeten we opnieuw noemen voordat de samenleving begint te springen? Hoeveel gezinnen zullen nog meer van dergelijke tragedies moeten lijden en ervaren?

De politie is hier vandaag niet gekomen om het ministerie van Justitie of een van de soevereine functies van de staat te berechten. Ze kwamen niet om aalmoezen of gunsten vragen. Nee, ze kwamen gewoon om hun recht te halen. Ze kwamen om een beetje respect voor hun beroep te eisen.

Dit respect begint met het respect dat we van onze regelgevende instanties verwachten. We vragen hen al heel lang om onze status niet langer aan te vallen en al hun energie

en politieke kracht in te zetten om ons de middelen te geven om ons werk te doen. Heel eenvoudig.

Vandaag de dag evolueert onze samenleving in hoog tempo en veranderen haar codes voortdurend. De prioriteiten van vandaag zijn sociaal-economisch, klimatologisch, ecologisch.... en de staat, die gisteren "voorzienigheid" werd genoemd, heeft moeite om zich aan te passen. Wij, als Belgische burgers, hebben het geluk in een democratie, in een rechtsstaat te leven. Waar iedereen zijn stem kan laten horen en zich vrij kan uiten.

De rechtsstaat. Het is een zeer populaire term die veel burgers gebruiken om aan de kaak te stellen wat ze niet aarzelen om "een toenemende repressie van de politie" te noemen.

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties heeft de rechtsstaat omschreven als "een beginsel van goed bestuur, waarbij alle personen, instellingen en openbare en particuliere entiteiten, met inbegrip van de staat zelf, verantwoordelijk zijn voor de naleving van de wetten die in het openbaar zijn afgekondigd, op gelijke wijze worden toegepast en onafhankelijk van elkaar worden beheerd, en in overeenstemming zijn met de internationale normen en standaarden op het gebied van de mensenrechten." »

Een rechtsstaat kan geen anarchie zijn, een staat van onrust, een staat van wanorde als gevolg van het ontbreken van politiek gezag, een gebrek aan wetten, die dus een staat van algemene verwarring zou worden.

Noch een dictatuur, of het nu militair of proletarisch is. Een

politiek regime waarin de macht in handen is van een persoon of een groep personen (junta) die de macht zonder controle en op autoritaire wijze uitoefent.

Onze grootouders, onze ouders, hebben gevochten en sommigen hebben hun leven gegeven om vandaag de dag in deze democratie, deze rechtsstaat te kunnen leven. Laten we onze kans niet voorbij laten gaan en onze democratie en haar troeven niet uit het oog verliezen.

Denkt u dat een oproep tot burgerlijke ongehoorzaamheid, zoals we onlangs hebben gehoord dat sommige gekozen ambtenaren dat doen, een oplossing is. Denkt u dat onze samenleving zich positief zal ontwikkelen door regels en wetten te trotseren, door pjadisme te bepleiten?

Wij politieagenten delen deze ideeën niet. Simpelweg omdat wij democraten zijn, legalisten, die zich dagelijks inzetten voor de bescherming van de rechten van de burgers.

In ruil daarvoor verwachten wij politieagenten gewoon een beetje respect voor ons beroep. En wij zijn niet de enigen in dit geval. Laten we de brandweer, ambulancechauffeurs, leraren, enz. noemen. Al degenen die de staat vertegenwoordigen of een complot hebben, hoe klein ook, van zijn gezag, zijn vandaag het doelwit van alle kritiek en steeds toenemend geweld. Dit moet stoppen.

Degenen die de sleutels tot de macht in handen hebben, onze politieke vertegenwoordigers, moeten een einde maken aan dergelijke situaties.

We zijn hier niet gekomen om nieuwe wetten te vragen of ik weet niet welke nieuwe richtlijnen er zijn. Nee. We zijn gekomen om een duidelijke boodschap te vragen aan de daders van dit geweld tegen de politie of tegen wie dan ook. We zijn sterk gaan eisen dat er een nultolerantie wordt gehanteerd.

Ons juridisch arsenaal is al zeer compleet en het zou onproductief zijn om het nog omslachtiger te maken. Wij verwachten dat de politieke macht gebruik maakt van haar recht op een positief rechterlijk bevel op het gebied van justitie. Maar ook dat zij de rechterlijke macht de financiële middelen moet geven waar zij recht op heeft en haar zo in staat moet stellen haar rol in deze rechtsstaat te vervullen.

Ik zal eenvoudigweg de woorden herhalen van de onderzoeksrechter Michel Claise, die onlangs op de RTBF-radio werd geïnterviewd: “Als we het recht niet herfinancieren, denk ik dat we verschrikkelijke democratische tegenslagen te wachten staan”.

De hervorming van de politiediensten, die nu bijna twintig jaar oud is, was er vooral op gericht de politieagent dichter bij de burgers te brengen. Om deze gemeenschapspolitie op te waarderen. Wat zien we vandaag?

Dat onze status voortdurend wordt aangevallen. Dat de normen waarmee we moeten werken volledig achterhaald zijn, dat de procedure voor de aanwerving van onze nieuwe collega's veel te omslachtig is. Dat ons voortdurend wordt gevraagd om meer en beter te doen, met minder. Dat onze wijkagenten zich bezighouden met 100.000 andere taken dan hun basiswerk: HYCAP, overplaatsingen van gedetineerden,

...

Als gevolg van de onderfinanciering is de federale politie nu vrijwel failliet en niet in staat om haar taken uit te voeren. Het heeft geen andere oplossing dan het te dumpen op lokale politiegebieden. Een systeem dat achterwaarts werkt.

De status die we alle politiemensen gemeen hadden, of het nu gaat om een operationele, administratieve of logistieke status, wordt voortdurend ontrafeld. We zijn getuige van de terugkeer van de lokale baronieën en een aanvraag, “à la carte” van deze status. Dit is een duidelijke democratische stap terug en een duidelijk verlies van waarde voor de effectiviteit van de politiediensten en het welzijn van het personeel.

Dan kunnen de woorden van de onderzoeksrechter perfect passen bij de politie: “Als we de politie niet herfinancieren, denk ik dat we verschrikkelijke democratische tegenslagen zullen zien. »

Op de laatste vraag over de sociale netwerken hebben twee kandidaten zich kandidaat gesteld voor het voorzitterschap van hun partij, en ik heb hun gevraagd of zij zich na hun verkiezing zouden inzetten voor de herfinanciering van de politie en tegen het geweld tegen de politie, maar zij hebben mij heel verschillende antwoorden gegeven.

De eerste vertelde me dat hij “degenen die ons beschermen beter wil beschermen en de middelen wil mobiliseren om dat te doen”. De tweede was meer een politicus: “In de politiek moet je geen geld uitgeven dat je niet hebt. »

Aanvallen op de politie hebben de laatste tijd niet gemist.

Als er geen geld wordt opgenomen met een oorlogswapen, moeten de politieagenten de woorden van de verdedigers van deze misdadigers dragen: “Mijn cliënt geeft toe dat hij zijn Kalasjnikov tegen de politieagenten heeft gebruikt. Maar hij was niet van plan om iemand pijn te doen of te doden. Hij wilde alleen maar schrikken en wegllopen. “Hoe kun je naar zulke onzin luisteren zonder je humeur te verliezen?

Tegen de eerste zou ik zeggen:

“Wat heb je het niet gedaan tijdens al die jaren dat je in het bedrijfsleven actief was, maar we nemen nota van je inzet? “Wat het tweede punt betreft, zou ik waarschijnlijk meer verpletterend zijn: “de politieagenten, meneer, en waarschijnlijk ook onze vrienden in Luik nog minder dan alle anderen, zouden niet begrijpen dat er geld is, veel geld, om het presentiegeld te betalen voor meer dan dubieuze vergaderingen of gouden parachutes en dat er niets te verstrekken is aan degenen die de openbare veiligheid elke dag garanderen”. Het zou onwaardig zijn voor een staat die deze naam waardig is.

En vooral, heren, noem me geen populisme. Dit is een objectieve opmerking die we allemaal maken.

U zult niet hebben gemist dat wij na de demonstratie van de groep “Extinction-Rebellion” in Brussel het onderwerp van alle kritiek waren. Deze demonstratie, die niet was toegestaan omdat het niet mogelijk was om een modus vivendi te vinden met de organisatoren, die volhardend in het gaan naar de neutrale zone, werd enkele uren door de burgemeester getolereerd. Vervolgens werd de opdracht gegeven om de demonstranten te verspreiden en de openbare weg vrij te maken. Wat moesten de Brusselse politieagenten doen aan deze geketende demonstranten? Het bevel weigeren?

Het dagblad “La Libre” publiceerde onlangs een carte blanche waarin veel intellectuelen het gewelddadige misbruik van de politie onder deze titel aan de kaak stelden: “onderdrukken van demonstraties, een bagatellisering van politiepraktijken die onaanvaardbaar zijn in een democratie”.

Ik heb het zelfs geciteerd - zonder dat mijn naam er echter op staat - omdat ik geloof dat mijn verklaring over de RTBF “mensen doet huiveren en laat zien in hoeverre de huidige praktijken zijn genormaliseerd” en om verder te gaan: “Waar begint de marteling en stopt de democratie? “Of “En het is niet omdat het regime van de Franse president Macron zijn politieagenten in antidemocratische praktijken onderwerpt, waar ze zich mogen “loslaten” en “ontspannen” in een dynamiek van quasi-burgerlijke oorlog tegen eender welke demonstrant, dat dit zou vereisen dat wat er nu in België gebeurt tot een minimum wordt beperkt. »

Einde citaat

Dus mijn vrienden, we worden nu verdacht, zelfs beschuldigd van martelpraktijken door de intelligentsia van ons land. Je denkt dat je droomt.

En wat een overweging voor onze Franse collega's! Maar in welke wereld leven deze intellectuelen? Dus, relschoppers gewapend met schijfmachines snijden de smeedijzeren roosters door en gebruiken ze als speren tegen de politie, schieten ze met geïmproviseerde explosieven gevuld met uitwerpselen en de politie moet kalm en gematigd blijven en bovenal geen vergeldingsmaatregelen nemen? Als het door deze intellectuelen bepleite maatschappelijke model totale slordigheid, chaos en wanorde is, houd ik me er niet aan en wil ik de wereld niet aan mijn kinderen of kleinkinderen overlaten. Beleidsmakers zullen beslissen over de samenleving van morgen. Een democratie en een rechtsstaat waarin de vrijheid van sommigen eindigt waar de vrijheid van anderen begint, of een vrolijk bordeel waar iedereen zonder enige beperking zal doen wat hij wil.

Zoals u weet, hebben sommige gekozen vertegenwoordigers voor de incidenten tijdens de demonstratie in Brussel de debatten aangewakkerd en de zaak doorverwezen naar het Comité P. Het onderzoek is nog gaande. We wachten dus op de resultaten.

Maar één ding moet duidelijk zijn: we zullen niet accepteren dat een paar politieagenten als straatverlichting dienen aan wie de rekening wordt gepresenteerd. We zullen niet tolereren dat ze deze rekening betalen om de dogmatische ijver van sommige mensen te kalmeren of om zoete dromers, anarchistische leerlingen of professionele roerders, zelfs intellectuelen van hoog niveau, de vrije loop te laten!

De politieagenten dienen als doelwit voor alle misdadigers van het land, moeten zij ook de pijnstillers zijn van een goedbedoelde nomenclatura?

Ons antwoord is duidelijk, precies en nauwkeurig. NEE !

Primo, Soraya, Lucile, Maxime,

Wij zijn hier vandaag verzameld voor jullie? Om jullie herinnering eer aan te doen, Om te zeggen dat wij jullie niet zullen vergeten. Dat wij jullie missen. Wij zijn hier om steun te betuigen aan jullie die lijden, die in rouw zijn of die strijden om te overleven.

Graag een minuut stilte.

EEN COLLEGA SCHREEF....

De ervaren agent Frank de Vetter uit Nederland, Rijen, besloot alle frustraties over zijn werk van zich af te schrijven en op sociale media te plaatsen. En dat wordt gewaardeerd. Zijn stuk heeft al meer dan tienduizend likes ontvangen en wordt door duizenden mensen gedeeld. Hoewel zijn verhaal erg negatief van aard is, is het einde van de post heel positief.

Ik werk bij de Politie.

In de media , op internet wordt vrijwel dagelijks bericht over mij , over ons , want als je een uniform draagt ben je “ de politie”. Iedereen vindt iets van of over mij en dat mag. Gelukkig mag dat in Nederland. Een samenvatting van wat ik hoor , zie en lees.

Ik ben een slecht getrainde politieman . Samen met mijn collega's gebruik ik veel geweld we slaan mensen zomaar in elkaar. Ik leg regelmatig een nekklem aan waarbij volledig onschuldige mensen het loodje leggen. Als ik niet bezig ben met zinloze controles zit ik met mijn dikke pens op het bureau koffie te drinken en donuts te eten. Ik kan niet autorijden en als ik een boef achtervolg die daarbij gewond raakt is dat mijn schuld, omdat ik hem heb opgejaagd. Als ik hem laat gaan ben

ik een sukkel. Bij een inbraak kom ik steevast te laat. Maar als ik met optische en geluidssignalen rijd of door het rode licht, als ik harder rijd dan het overige verkeer of over de vluchtstrook denk ik dat ik alles mag en ben ik een slecht voorbeeld . Als er ergens wordt gevochten en ik daarbij mijn bevoegdheid om geweld toe te passen gebruik wordt er door tientallen meestal dronken of doorgesnoven idioten geschreeuwd dat ik een kanker mongool ben. Buurtbewoners vragen me wanneer er nu eindelijk eens wordt opgetreden tegen hardrijders in hun straat. De brave huisvader die ik betrap op 80 km per uur in een woonwijk zegt mij geërgerd dat ik zeker niets beters te doen heb en boeven moet gaan vangen. Als ik een etterbakje aanpak op straat wordt dat onmiddellijk gefilmd waarna het filmpje op Youtube wordt geplaatst. Vervolgens is er een leger reaguurders die lafjes vanachter hun toetsenbordje schrijven dat de politie weer aan het provoceren was. Ik vraag me dan vaak af of die reaguurders zelf nog iets zinvol bijdragen aan deze samenleving maar dat terzijde.

De boefjes hebben schijt aan elke regel maar ik moet me houden aan een oerwoud aan regels. Diezelfde regels worden door advocaten naar believen geïnterpreteerd om de boefjes weer zo snel mogelijk vrij te pleiten vanwege een procedurefout. In moordzaken heb ik last van een kokervisie waardoor gevangenen vol zitten met onschuldig veroordeelden omdat ik scoren belangrijker vind dan de waarheid. Als ik word uitgescholden voor kankerwout of de middelvinger krijg, moet ik dat niet persoonlijk opvatten het hoort bij mijn werk en daar word ik dik voor betaald.

Ik ben racistisch en schep er een waar genoeg in zo veel mogelijk gekleurde mensen te sarren. Etnisch profileren is mijn hobby want als ik een licht getinte snotneus met bontkraagje in een auto van een halve ton zie rijden vraag ik me af hoe hij aan die auto komt. Ik overweeg dan de mogelijkheid dat er iets niet klopt maar dat zijn verkeerde conclusies die in mijn beroeps gedeformeerde hersens worden gevormd. Maak ik de domme fout een donkere man staande te houden die BN ‘er blijkt te zijn is dat dagenlang onderwerp van gesprek in talkshows waar de gekleurde BN’er uitgebreid de gelegenheid krijgt te vertellen over het hem aangedane onrecht.

Daarom moet ik binnenkort naar een cursus waar tyfoon me gaat leren dat het handiger is om alleen nog blanke ouderen in kleine auto's te controleren. Als ik de dader van een ramkraak die op vlucht probeert over me heen te rijden neerschiet, gaan rechters en officieren van justitie maanden lang studeren op de zaak om te beoordelen of dat schieten wel terecht was. Al die tijd mag ik niet de straat op en moet ik vrezen voor mijn baan of gevangenisstraf.

Negatief zegt u? Ja dat kan je zeggen. Gechargeerd? Ook wel Maar, en dat is het positieve in dit verhaal ik doe mijn werk graag , al 35 jaar met veel trots en plezier. Daarbij ben ik ook nog zo naïef te denken dat het zin heeft. En met mij heel veel collega's in het blauw. Geen dank, graag gedaan! Wat vind je van het verhaal van deze agent? Laat het ons weten en vergeet dat verhaal niet te delen met je blauwe vrienden om de hardwerkende mensen die 24/7 klaarstaan voor ons te steunen.

<http://www.trendnova.nl/agent-frustratie-op-facebook-racistisch/>

Jan Vanderschueren
Bestuurslid Afd. gent

Foto: Frank de Vetter

190 BARONIEËN?

In 2001 werd de geïntegreerde politie gestructureerd op 2 niveaus opgestart. De federale politie kreeg o.a. een ondersteunende taak toebedeeld naar de lokale politie toe. Vandaag moeten we spijtig genoeg vaststellen dat deze initiële taak van de Federale politie een lege doos aan het worden is; tot ergernis van vele lokale politiezones.

Vele lokale zones gaan zelf op zoek om een invulling te kunnen geven aan de malaise die ze ondervinden door het ontbreken van die federale steun. Zo proberen vele zones met eigen middelen te voorzien in bijkomend personeel, bijkomende taken om zo de continuïteit van hun klantgerichtheid naar de burger toe te kunnen blijven behouden.

Maar in hun gedrevenheid gaan bepaalde zones misschien wel te ver en gaat men zo voorbij het oorspronkelijke idee van een geïntegreerde politiedienst. Of erger nog; men legt soms statutaire bepalingen gewoonweg naast zicht neer!

Het NSPV kan begrip opbrengen voor verschillende initiatieven van enkele lokale zones die bepaalde zaken ten dienste van de politieambtenaar uitwerken; doch alvorens deze te implementeren zouden deze toch eerst hun goedkeuring moeten vinden in het forum op nationaal vlak. Spijtig genoeg moeten we als vakbond vaststellen dat her en der – al dan niet goed bedoelde – projecten worden opgestart en als waarheid aan de man worden gebracht bij andere zones.

Was bijvoorbeeld de verdeeldheid qua informatica en vattingen bij de verschillende politiediensten niet één van de primaire items die geleid hebben tot de opstart van de politiehervorming? Nu zien met gelede ogen aan dat in verschillende zones tools worden aangewend die (nog) niet federaal gedragen worden of waar men op het federaal niveau een gelijkaardige tool aan het uitwerken is voor de volledig geïntegreerde politie. Enerzijds is het normaal dat lokale politiezones investeren om zich professioneel verder uit te bouwen wanneer de federale politie hierin tekortschiet; doch ten einde overal met een gelijkaardig systeem aan het werk te gaan; dien dit alles wat beter gestructureerd te worden en voorgedragen worden via een Nationaal orgaan na syndicaal overleg waar nodig! Nu dreigen we in een situatie

te komen die nog erger is dan voor 2001 gezien het gevaar bestaat dat verschillende systemen eigen aan de lokale zone hun opmars zullen maken waardoor de uniformiteit binnen de geïntegreerde politie wegvalt. In plaats van 3 of 4 systemen naast elkaar te laten bestaan, zou er veel beter eens deftig werk gemaakt worden van een alles omvattende tool die de administratieve verplichtingen van de “terreinflik” draaglijker maakt. Een systeem dat compatibel is om met één eenvoudige inbreng in een computersysteem alle verschillende administratieve verplichtingen vervuld worden.

Naast het ICT-gerelateerde probleem, stellen we als vakbond momenteel ook de wildgroei aan politiekledij vast! Het is ongelooflijk hoe vindingrijk bepaalde chefs zijn om hun wil door te drijven. Steeds dienen we als vakbond te benadrukken dat er nog altijd iets bestaat als een nationale kledijcommissie. Het staat elke zone vrij om hun ideeën over te maken aan deze commissie ten einde een uniform advies te ontvangen. Als iedere zone zomaar hun waarheid en visie behoudt over politiekledij, dan zal binnen afzienbare tijd een kakofonie van politie-uniformen ontstaan. Zo zou men in de toekomst een ander outfit moeten aankopen bij mobiliteit naar een lokale zone die hun “eigen” uniform bepaald heeft! Het is NSPV blijft aandringen om enkel de voorziene politiekledij zoals geadviseerd door de kledijcommissie en bevestigd op het onderhandelingscomité te weerhouden om zo geen kans te geven aan de wildgroei.

Het laatste nieuwe item waarmee we als vakbond geconfronteerd worden is de aankoop van een smartphone door de politiezone voor alle politiemensen. Deze aankoop wordt gemotiveerd door het feit dat iedereen noodzakelijk dient te beschikken over een smartphone om een operationele tool te kunnen gebruiken. Door het verplicht ter beschikking stellen van een smartphone vervalt uiteraard de telefoonvergoeding bij de medewerkers. Erger nog...we stellen vast dat de waarde van de smartphone die ter beschikking gesteld wordt van de medewerker afhankelijk is van het kader waartoe men behoort. Toch heel eigenaardig, want de telefoonvergoeding is totaal niet gekoppeld aan het kader. Wanneer we de Overheid daarover confronteren, krijgen we het gemeente antwoord dat dit een blijk van waardering is voor de hogere kaders. Los van deze stupide motivering, kunnen we ons niet

ontdoen van de indruk dat de aangereikte ‘verplichte’ tool wel voornamelijk door basis- en middenkaders zullen dienen aangewend te worden in de uitvoering van hun dagdagelijkse opdracht. Zou het dan niet beter zijn dat net deze mensen over een ‘degelijker’ toestel kunnen beschikken?

Maar eigenlijk lopen we de feiten vooruit. Deze démarche ter afzwakking van statutaire bepalingen werd nog steeds niet ten gronde besproken op het onderhandelingscomité en toch doen bepaalde zones gretig door en leggen alle voorafgaandelijke verplichtingen gewoon naast zich neer.

Vanuit het NSPV zullen we er blijven op toezien dat er geen discriminatie is naar onze leden toe! Daarnaast zullen we blijven ijveren dat alles eerst voorafgaandelijk op de voorziene forums besproken en goedgekeurd wordt. Dit is

niet om een operationele vertraging in te bouwen; doch enkel om garantie te geven dat de belangen van iedereen binnen het politielandschap verdedigd blijven en niet de ego-willettjes van bepaalde chefs doorgedramd worden!

Het NSPV – een vaste partner om de belangen van zijn leden te verdedigen – een vaste partner om werk te maken dat het statuut niet verder afgeroomd wordt.

SAMEN STERK!

Koen Anraed
Provinciaal Voorzitter O-VL

Schaalvergroting EEN MUST

Zou de Overheid niet eens meer (lees: beter) werk maken van een toekomstvisie op lange termijn van het politielandschap in plaats van kortzichtig vlug wat wijzigingen doorvoeren onder het mom van een fusieverhaal of samenwerkingsakkoorden en dit zolang dit de Overheid maar past in hun beleid. Blijkbaar is momenteel een periode van 5 jaar reeds een lange termijnvisie voor onze Overheid, wat er na hun beleidsperiode gebeurt of zou moeten gebeuren; daar ligt niemand van die Overheid wakker van. Hoe jammer! Hoe kortzichtig! Hoe onprofessioneel! Hoe ... Ongelooflijk!

Nu bij het idee blijven dat men de wetenschappelijk onderbouwde studie van de Professor volgt door een ‘fusietje’ met de naburige zone is gewoon zand in de ogen smijten. Wanneer men heel eerlijk wil zijn, dan is een schaalvergroting - fusie/defusie met verschillende zones - het enige haalbare project om effectief een lokale zone rendabel te maken, bestaande uit 350 à 450 medewerkers. Met rendabel bedoel ik hier niet op zijn minst betaalbaar maar veeleer: leefbaar, werkbaar, zonder onnodige werkdruk, zonder de huidige onmiskenbare werklust, met een sfeer van ‘werkbaar werken’... en niet in het minst meer service naar de burger toe, meer klantgerichtheid, meer beschikbaarheid voor de burger, meer vrije capaciteitsruimte, ... Laat ons dat nu eens voor ogen houden als een degelijke en haalbare toekomstvisie. Zo geven we vanuit het politielandschap de burger waar hij recht op heeft.

We zijn ervan overtuigd dat een ‘kleine’ fusie geen kans tot slagen heeft. Daarnaast zal men vroeg of laat moeten gaan inzien dat men bij een kleine fusie na verloop van tijd opnieuw verder gaat moeten gaan fusioneren met naburige zones. Daarom ons advies aan de Overheid om ineens werk te maken van een degelijke schaalvergroting. Zo blijft men het personeel niet in het ongewisse plaatsen. Hoe groot of klein de fusie ook mag zijn, steeds zal dit een weerklink vinden op de gemoedstoestand van de medewerker die telkens opnieuw in een stresssituatie terecht komt. Waarom zouden we die onaangename periode dan niet beperken tot “eenmalig” door aanstonds werk te maken van een werkbaar schaalvergroting. Uiteraard is daarvoor enige politieke wil voor nodig en zullen bepaalde chefs hun comfortzone moeten laten varen. We zijn ervan overtuigd dat deze mogelijke opoffering van enkelingen niet opweegt tegenover het resultaat op lange termijn waar effectief werk kan gemaakt worden van ‘werkbaar werken’. Vanuit het NSPV zijn we ervan overtuigd dat een degelijke schaalvergroting zich meer en meer opdringt. We hopen dan ook op een Overheid met enige goede wil, die begaan is over een politielandschap ten dienste van de bevolking; over een politiebesteding met medewerkers die zich goed voelen in hun vel.

Koen Anraed
Provinciaal Voorzitter O-VL

A l l e s (VER)GAAT g o e d ...

aflevering 3

Gelukkig brandt het niet vaak in onze politiegebouwen.

Brandveiligheid van de gebouwen is een belangrijke prioriteit voor het NSPV.

We zullen namelijk nooit toegeven op uw veiligheid.

Onze delegaties worden hierrond regelmatig getraind en bijgeschoold.

Hoewel de meeste leidinggevenden zich bewust zijn van de risico's en hun uiterste best doen om deze zoveel mogelijk te beperken, moeten onze afgevaardigden soms trieste vaststellingen doen.

Ook al doen sommige situaties ons glimlachen, de veiligheid van het personeel komt in het gedrang!

Brandblusapparaten moeten jaarlijks gecontroleerd worden, toch vergeten sommigen dit blijktbaar Foto genomen in 2018.

Soms staat de tijd even stil Foto genomen in 2018.

Noodverlichting buiten werking... zeker geen zeldzaamheid bij tal van eenheden.

De toegankelijkheid van blusmiddelen laat vaak te wensen over. Het is een echte plaag in onze politiebureaus.

Dit zal waarschijnlijk niet zo goed werken.... !!!

12de DAG VAN DE GEPENSIONEERDEN

Op Dinsdag 15 oktober 2019 organiseerde het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Vlaams Brabant de 12de DAG VAN DE GEPENSIONEERDEN in Feestzaal LINDENHOF te BAAL - TREMELO.

Er werd gezorgd voor een exquise menu en dansgelegenheid met orkest. Nadat bij aankomst de deelnemers werden ontvangen met koffie, fruitsap of water en cake kon men plaatsnemen aan zijn tafel. Tijdens het academisch gedeelte werd de toekomst van de Gepensioneerdewerking onder de aandacht gebracht door de verschillende sprekers. Tevens werd Nationaal Voorzitter gepensioneerd (NL) Marcel De Loof door zijn afdeling Gent op ludieke wijze in de bloemetjes gezet voor zijn jarenlange belangeloze inzet binnen het NSPV. Na het aperitief verraste de heer burgemeester van Tremelo de aanwezige gasten met een tombola met verschillende prijzen om de prachtige streek, waar we te gast waren, in de kijker te zetten.

Eens de maaltijd achter de kiezen kon de dansvloer ingenomen worden. Het dansorkest PRINS JUNIOR BAND kon met een mix van fijne dansmuziek de vertering een handje helpen. Omstreeks 18.00 uur na koffie en broodjes kon men per autocar of met eigen vervoer huiswaarts keren met een mooie tas vol leuke verrassingen en streekproducten. Dank aan iedereen die hielp om van deze dag een succes te maken.

MEER FOTO'S OP
<https://www.nspv.be/go/dgp2019>

COVER IS KLAAR VOOR DE TOEKOMST.

PARTNERSHIP MET ASSUFLEX

OM ONZE SERVICE TE OPTIMALISEREN, WERKEN WE BINNENKORT SAMEN MET ASSUFLEX, EEN VERZEKERINGSMAKELAAR MET MEER DAN 25 JAREN ERVARING.

DOOR DIT PARTNERSHIP KUNNEN WIJ U NIET ALLEEN EEN GEVARIEERD AANBOD BIJEN VAN VERZEKERINGEN MET EEN UITSTEKENDE PRIJS/KWALITEITSVERHOUDING. WE WORDEN OOK NOG MAKKELIJKER BEREIKBAAR. HIERDOOR VOLDEN WE ONGETWIJFELD AAN DE VERWACHTINGEN VAN AL ONZE VERZEKERDEN.

ALLES WAT U DIERBAAR IS, VERDIEN EEN PASSENDE VERZEKERING, TOCH?

MET COVER RISK MANAGEMENT (HET VROEGERE ASSURNAT) AAN UW ZIJDE HOEFT U ZICH NOOIT MEER ZORGEN TE MAKEN OM UW VERZEKERINGEN.

WWW.COVER.BE
INFO@COVER.BE
+32 2 612 81 41

SPECIAAL VOOR NSPV-LEDEN

ONS TEAM STAAT PARAAT VOOR ALLE NSPV-LEDEN. AARZEL NIET EN CONTACTEER ONS VOOR MEER INFO OP ALLE WERKDAGEN VAN 9U-12U30 EN 13U30-15U.

SOLIDARITEIT IS ESSENTIEEL VOOR ONS. VANDAAG, MAAR OOK IN DE TOEKOMST.

SAMEN STERK!

COVER
RISK MANAGEMENT

WALL Of Memory

Op zaterdag 07/12/2019 herdacht de geïntegreerde politie 27 collega's die sinds de politiehervorming om het leven kwamen. Niet alleen hoge piefen, de Min BinZa Pieter DE CREM, burgemeester Philippe CLOSE van Brussel, onze CG Marc DE MESMAEKER en KC Michel GOOVAERTS van PZ Brussel Hoofdstad Elsené tekenden present bij deze herdenking; ook de familieleden van deze gevallen collegae waren uitgenodigd maar ook onze Nationale Voorzitter Carlo MEDO was aanwezig in naam van het NSPV. De herdenking nam plaats te Brussel in het Polis Center.

O.a. ons lid Jeanine VANWYMELBEKE, weduwe van de betreurde Marc MUNTEN wiens naam de Wall jammer genoeg siert, was ook aanwezig, net zoals ze in luik op 06/11/2019 (zie ARRO GENT 2019-4) aanwezig was.

Op mijn opmerking dat deze herdenking door haar zou geapprecieerd worden repleceerde ze met "Ja, ik apprecieer het maar daarmee heb ik Marc niet terug! Justitie moet veranderen. Marc is te veel onrecht aangedaan, de dader na 9 jaar volledig vrij, zelfs zonder enkelband om een politieagent in dienst met een Kalasjnikov dood te schieten. Onze zoon had kort na de dood van zijn vader gezegd dat hij zijn papa zou vervangen. Ik heb er niet op gereageerd en hem zeker niet aangemoedigd. De dag dat hij me zei dat hij het toch niet zou doen was één van de gelukkigste dagen van mijn leven! Mijn man werd mij afgepakt maar van mijn zoon blijven ze af"

"Part of the job" zei er ooit ene in de 7e dag." Welnu, babbel eens met Jeanine!

Hun namen:

Johan BRANS - Lieven VLAEMINCK - Hedwig DEVOS - Gil DUQUESNOY - Kitty VAN NIEUWENHUYSEN
Frédéric DELSART - Benoît SNEESSENS - Didier LEMINCE - Patrick DUCARME - Marc MUNTEN
Walter VAN DUFFEL - Laurence LHEUREUX - Peter PAL - Pierre DUBOIS - Geert LEFEVER
Franciscus GOESAERT - Damien HENRYON - Valentine GENETTE - Alain THIBAUT - Sven VERHEYEN
Yvan ISTASSE - Georges HAUTIER - Edouard STRIJCKERS - Gunther SEGERS - Soraya BELCASEMI
Lucille "Caty" GARCIA - Amaury DELEZ

2020, een prachtig jaartal. Twee decennia na het eeuwwisseljaar 2000 en 20 jaar intensief dienstbetoon binnen het NSPV.

Onze pensioenwetgeving voor de geïntegreerde politie en hun rechthebbenden is bijna even oud.

Het begon met de wet van 30 maart 2001. Daarop volgde een overgangsbepaling tot 30 maart 2006.

De perequatie op de pensioenen van de openbare sector kenden een ongeziene aanpassing door de wet van 25 april 2007. Ondertussen werd de referentiewedde voor het bepalen van het rustpensioen ook aangepast. Voor hen die geboren zijn na 01/01/1962 zagen het gemiddelde van de laatste 5 jaar veranderen in een gemiddelde van de laatste 10 jaar.

Daarna kwamen en gingen de pensioencomplementen, de pensioenbonussen, diplomabonificatie en voor een deel van de politiemensen ging de preferentiële pensioenleeftijd verloren en versneld door het arrest 103/2014 van het Grondwettelijk hof van 10 juli 2014.

Het Koninklijk Besluit van 9 november 2015 bracht enig soelaas door het invoeren van NAVAP.

Door de wet van 15 mei 2014 werd het overlevingspensioen vanaf 31 december 2014 ingrijpend veranderd door het invoeren van een “overgangsuitkering”. Een maatregel die weduwen (weduwnaars) dwingen zich aan te bieden op de arbeidsmarkt. De leeftijd voor overlevingspensioen werd van 45 geleidelijk opgetrokken. Nu is die leeftijd vanaf 01/01/2025 vastgelegd op 50 jaar. Men mikt zelfs naar een hogere leeftijd.

Met deze doe ik een oproep naar alle gepensioneerden, en vooral naar onze leden weduwen (weduwnaars): Durf ons vragen te stellen bij twijfel!!! Wij hebben alle troeven van ervaring in handen om het tot een twijfelvrij en/of opgelost goed einde te brengen.

Het moet je maar overkomen, om een beloofd levenslang “weduwenpensioen in vrede” niet langer meer uitbetaald te krijgen of er werden maanden of zelfs loopbaanjaren niet meegerekend voor uw pensioen als ambtenaar.

Een paar schrijnende en vermeende onoplosbare feiten:

- Weduwe mevrouw DVL uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verliest haar echtgenoot door een ongeval tijdens de uitoefening van zijn dienst als rijkswachter. Zij geniet een “weduwenpensioen vrede” Bij het overlijden van haar tweede echtgenoot (lid NSPV als gepensioneerde) wordt het 1ste “weduwenpensioen onmiddellijk stopgezet. **Na een drie uur durend gesprek met de toenmalige pensioendienst kreeg ik het gelijk langs mijn kant en werd het pensioen terug toegekend**
- Weduwe mevrouw JJP uit de provincie Antwerpen wordt bij het overlijden van haar 1ste echtgenoot voor de keuze gesteld: een eenmalige forfait bedrag als vergoeding of een levenslang pensioen dat blijft verder lopen na een huwelijk. Bij het overlijden van haar tweede echtgenoot wordt dit eerste pensioen niet meer uitbetaald.

DIENTBETOON GEPENSIONEERDEN

De pensioenen van de openbare sector en vooral de pensioenen van de politie en rijkswacht werden in de 50 voorgaande jaren nooit zo drastisch gewijzigd en aangepast dan in deze beginperiode van de 21ste eeuw.

Al deze en nog andere aanpassingen maakten dat de vragen en onduidelijkheden zich opstapelden. Alleen langs Nederlandstalige kant kunnen wij sinds 2001 ogen op meer dan 3.500 schriftelijke geregistreerde antwoorden op gestelde vragen van leden.

Natuurlijk is het onderwerp van vraagstelling fel veranderd, mede door de verstrekte informatie via internet. Er worden nu meer diepgaande en meer persoonlijke vragen gesteld.

In ieder geval staan wij ten uwe beschikking. Bij enige twijfel over de juistheid van uw toegekend pensioen, overlevingspensioen, verandering van vergoedingspensioen, invaliditeit, vervroegd pensioen of uitgesteld pensioen. Zelfs de nog steeds in de run zijnde oorlogspensioenen, rentes, Duitse, Oostenrijkse en fiscaal vrijgestelde Duitse en Oostenrijkse pensioenen zijn ons niet vreemd. Doe een beroep op ons. Wij staan ter beschikking.

ONOPLOSBAAR PENSIOENPROBLEEM oplosbaar gemaakt door NSPV sector gepensioneerden.

Het dossier opgestart in juni 2019 kreeg uiteindelijk in november 2019 een positieve eindbeslissing en zal ook haar pensioen met terugwerkende kracht uitbetaald worden.

Meerdere malen werden gepensioneerden, vooral weduwen voor een voldongen feit geplaatst: een eerder toegekende rente of pensioen wordt niet meer uitbetaald.

Men zal zich nogal vlug beroepen op Art. 3 van de wet tot harmonisering van de pensioenen van 15 mei 1984. Zelfs andere middenveldorganisaties meenden telkens dat het gelijk langs de kant van de pensioendienst stond.

Wij ondervonden telkens dat de verkeerdelijk genomen beslissingen voortspruiten door de zeldzaamheid van een bepaalde situatie. Misschien ligt de beperkte ervaring en te beperkte kennis van de “pensioengeschiedenis”, mede door het uit het geheugen gewiste desbetreffende wetgeving, aan de basis van dergelijke misvattingen?

Van onze kant is het van belang ook deze schijnbaar vergeten wetgeving, niet uit het oog te verliezen en het is dus van belang zich daarin blijvend te verdiepen.

Een hint: Voor hopeloze gevallen, doe beroep op het NSPV, sector gepensioneerden!!!

Marcel De Loof - sector gepensioneerden.

Vragen & Antwoorden

Vraag 1: Er zijn looncorrecties bij de politiediensten doorgevoerd. Wanneer kunnen wij, gepensioneerden, genieten van deze loonsverhogingen?

Om een volledig en correct antwoord daarop te geven, moet ik de indeling van de korven beschrijven gezien ik niet weet in welke korf u zich zou bevinden.

Vooreerst zijn er de verschillende korven waarin de gepensioneerden van de verschillende politiediensten zijn ingedeeld.

- De rustpensioenen zijn verbonden aan de korf die overeenstemt met de sector waarin het personeelslid zijn loopbaan heeft beëindigd.
- De overlevingspensioenen zijn verbonden aan de korf die overeenstemt met de sector waarin de overleden ambtenaar zijn loopbaan beëindigde. (Met uitzondering van enkele weduwen van 1WM)
- De korf van de federale overheid vormt de referentiekorf voor alle huidige en toekomstige probleemgevallen.

Korf 1: Federale overheid (met inbegrip van de vroegere rijkswacht – vroegere gerechtelijke politie – weduwen van rijkswachters)

Korf 6: Duitstalige Gemeenschap. (Met inbegrip van lokale besturen en onderwijs)

Korf 9: Lokale besturen van het Vlaamse Gewest.

Korf 10: Lokale besturen van het Waals Gewest

Korf 11: Lokale besturen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Korf 12: Krijgsmacht. (Met inbegrip van de rijkswachters gepensioneerd op de graad van adjudant van het leger, zijnde vooral de 1ste wachtmeesters en sommige 1ste opperwachtmeesters.

Korf 13: Geïntegreerde Politie.

Zo ziet u dat er 7 (zeven) verschillende perequatie aanpassingen kunnen gebeuren bij de gepensioneerde politiemensen. Op 01/01/2019 lag het verschil tussen 0,02 (Krijgsmacht) en 4,34% (Brussels hoofdstedelijk gewest (niet politiediensten))

De referentieperiode voor een perequatieaanpassing loopt van 01/01/2019 tot 31/12/2020. Wanneer zich een aanpassing van de wedde (vakantiegeld, eindejaarspremie, e.a.) binnen de korf 13 voordoet in de loop van de referentieperiode, zal men op 01/01/2021 een perequatieaanpassing op het pensioen van hen die in korf 13 zijn ondergebracht, een kleine, verhoging van het pensioen ontvangen. Dat wil zeggen dat alle gepensioneerden van korf 13 een zeker % verhoging zullen kennen.

De gepensioneerden politiemensen uit de 6 andere korven kunnen er enkel van ver naar kijken.

In de praktijk: als de looncorrectie voor bepaalde leden van de geïntegreerde politie in 2019 heeft plaats gehad zullen alle gepensioneerden in die korf van de looncorrectie kunnen genieten.

Als de vraagsteller uit de rangen van de vroegere gemeentepolitie of van de rijkswacht komt, zal dit geen invloed hebben op zijn pensioen.

Vraag 2: Mag ik tijdens de NAVAP-periode een job in BIJBEROEP beginnen?

Ik heb de vraag gesteld aan de pensioendienst maar kreeg geen sluitend antwoord.

Een steeds terugkerende dergelijke vraag over NAVAP.

Met NAVAP ben je nog steeds in dienst, met alle voordelen en nadelen. Je hangt volledig af van je werkgever. (Uitbetaling van wachtgeld, gezondheidszorg, e.a.)

Wanneer het om een nieuwe job gaat moet je uw werkgever daarvan op de hoogte brengen. Hij kan weigeren of toestaan.

De pensioendienst (FPD) kan in dit geval geen sluitende informatie geven. Enerzijds is de wetgeving zoals eerder beschreven, van toepassing en anderzijds ligt de beslissing van een eventuele weigering bij uw werkgever. (zonechef)

Marcel De Loof

Bron: Eigen tekst; B.S; FPD (folder perequatie); eigen documentatie.

Onze blijken van deelneming aan allen die betrokken zijn bij deze droeve gebeurtenissen.

Antwerpen

• 5 oktober 2019

Decolvenaer André 98 jaar
Gehuwd met Vanhyfte Suzanna

• 6 oktober 2019

Toison Louisa 95 jaar
Weduwe van Pluymers Leonard

• 26 oktober 2019

Lambrechts Madeleine 97 jaar
Weduwe van Verschoren Armand

• 31 oktober 2019

Diels Walter 64 jaar
Gehuwd met Lenders Ann

Brussel

• 17 september 2019

Dubois Jean-Marc 53 jaar

• 15 november 2019

Demoerloose Walter 72 jaar
Gehuwd met Leutenez Rita

Henegouwen

• 23 september 2019

Depiesse René 89 jaar
Gehuwd met Pittscheidt Anna

• 31 oktober 2019

Delfosse Henri 89 jaar
Gehuwd met Stiennon Josette

• 4 november 2019

Chalon Robert 73 jaar
Weduwnaar van Di Rauso Angelina

Limburg

• 19 oktober 2019

Nijsten Josephus (Jef) 82 jaar
Gehuwd met Eymael Maria

Luik

• 16 oktober 2019

Van Den Bossche Christiane 81 jaar
Gehuwd met Colson Yvon

• 23 oktober 2019

Balfroid Robert 88 jaar
Gehuwd met Balfroid Flore

Luxemburg

Namen

• 29 oktober 2019

Tonglet Paula 87 jaar
Weduwe van Parent Jules

Oost-Vlaanderen

• 22 september 2019

Lootens Marcel 80 jaar
Weduwnaar van Tanghe Godelieve

• 28 oktober 2019

De Greyte Frans 94 jaar
Gehuwd met Van De Steene Lea

• 27 november 2019

Dobbelaere José 87 jaar
Weduwe van Van De Voorde Juliaan

Vlaams-Brabant

• 22 oktober 2019

Van Steenberghe Jan 91 jaar
Gehuwd met Schalkens Caroline

Waals-Brabant

West-Vlaanderen

• 2 september 2019

Monseré Palmyra 96 jaar
Weduwe van Charles Acx

• 12 oktober 2019

Vanhaste Maurits 84 jaar
Weduwnaar van Dewachter Jenny

• 17 oktober 2019

Callens Margaretha 95 jaar
Weduwe van Cnudde Remi

• 19 oktober 2019

Provoost Patrick 59 jaar
Gehuwd met Priem Christa

